

Habakuk

¹ Proroštvo koje vidje prorok Habakuk.

² Dokle ću, Jahve, zapomagati, a da ti ne čuješ? Vikati k tebi "Nasilje!" a da ti ne spasiš?

³ Zašto mi nepravdu iznosiš pred oči, zašto gledaš ugnjetavanje? Pljačka je i nasilje preda mnom. Raspra je, razmirica bjesni!

⁴ Zakon je izgubio snagu, a pravda se ni načas ne pomalja. Da, zlikovac progoni pravednika, pravo je stoga izopačeno.

⁵ Obazrite se na narode, pogledajte, čudite se, zapanjite! Jer u vaše dane činim djelo u koje ne biste vjerovali da vam ga tko ispriča.

⁶ Da! Evo dižem Kaldejce, narod divlji i naprasit što nadire širom zemlje da obitavališta otme tuđa.

⁷ On je strašan i jezovit, od njega samog izlazi njegovo pravo i njegov ponos.

⁸ Konji su mu brži od leoparda, hitriji od vukova uvečer; jahači mu poskakuju, stižu izdaleka, ustremljeni k'o orlovi da plijen proždru.

⁹ Svi će doći rad' grabeža, lica im žegu k'o istočni vjetar, grabe roblje kao pijesak!

¹⁰ Taj se narod kraljevima ruga, podsmjehuje knezovima, poigrava se svim utvrdama, nasipa zemlju i zauzima ih.

¹¹ Tad se k'o vjetar okrenu i ode, zlikovac komu je snaga bog postala.

¹² Nisi li od davnih vremena, Jahve, Bože moj, Sveče moj? Ti koji ne umireš! Ti si, Jahve

podigao ovaj narod radi pravde, postavio ga, Stijeno, da kažnjava.

¹³ Prečiste su tvoje oči da bi zloću gledale. Ti ne možeš motriti tlačenja. Zašto gledaš vjerolomce, šutiš kad zlikovac ništi pravednijeg od sebe?

¹⁴ Postupaš s ljudima k'o s morskim ribama, k'o s gmazovima što nemaju gospodara!

¹⁵ On ih sve lovi na udicu, izvlači ih mrežom, predom ih skuplja i tako se raduje i likuje.

¹⁶ Stog žrtvuje mreži svojoj, pali tamjan svojoj pređi jer mu pribavljaju zalogaj slastan, hranu pretilu.

¹⁷ Valja li, dakle, da neprestano poteže mač i kolje narod nemilice?

2

¹ Stat ću na stražu svoju, postaviti se na bedem, paziti što će mi reći, kako odgovoriti na moje tužbe.

² Tada Jahve odgovori i reče: "Zapiši viđenje, ureži ga na pločice, da ga čitač lako čita."

³ Jer ovo je viđenje samo za svoje vrijeme: ispunjenju teži, ne vara; ako stiže polako, čekaj, jer odista će doći i neće zakasniti!

⁴ Gle: propada onaj čija duša nije pravedna, a pravednik živi od svoje vjere.

⁵ Bogatstvo je odista podmuklo! Ohol je i ne može počinuti tko ždrijelo razvaljuje k'o Podzemlje, tko je kao smrt nezasitan, tko sabire za se sve narode, tko kupi za se sva plemena!

⁶ Zar mu se neće svi podrugivati, rugalicu i zagonetku spjevat' protiv njega? Reći će: Jao

onom tko množi što nije njegovo (a dokle će?) i opterećuje se zalagama!

⁷ Neće li naglo ustati vjeronjci tvoji, neće li se probuditi ljuti tvoji tlačitelji? Tada ćeš im plijen biti!

⁸ Jer si opljačkao mnoge narode, sav ostatak naroda opljačkat će tebe, jer si prolio krv ljudsku, poharao zemlju, grad i sve mu žitelje.

⁹ Jao onom tko otimačinu zgrće nepravednu kući svojoj, da visoko svije gnijezdo svoje i otkloni ruku zla!

¹⁰ Nanese sramotu kući svojoj: zatirući mnoga plemena, griješiš protiv sebe.

¹¹ Jer iz samih zidova kamen kriči, a krovna mu greda odgovara.

¹² Jao onom tko grad diže krvlju i tvrđavu zasnuje na nepravdi!

¹³ Nije li to, gle, od Jahve nad Vojskama da se narodi za ogranj trude, puci nizašto muče?

¹⁴ Jer će se zemlja napuniti znanja o slavi Jahvinoj kao što vode prekrivaju more.

¹⁵ Jao onom tko bližnjeg navodi na piće, ulijeva otrov dok on pije da bi promatrao njegovu nagost!

¹⁶ Ti si pijan od sramote, ne od slave! Pij samo i pokazuj kapicu. Dolazi ti pehar iz desnice Jahvine i sramota na slavu tvoju!

¹⁷ Nasilje nad Libanonom tebe će prestraviti, pokolj zvijeri, jer si ljudsku krv prolio, poharao zemlju, grad i njegove žitelje.

¹⁹ Jao onom tko komadu drva kaže: "Probudi se!" Kamenu nijemom: "Pre ni se!" On da pro-rokuje? Optočen može biti i zlatom i srebrom,

ali nikakva daha životnog nema u njemu.

¹⁸ Čemu koristi tesan lik da ga umjetnik teše? Čemu lijevan lik, lažno proroštvo, da se tvorac njegov u nj pouzdaje oblikujuć' nijeme kipove?

²⁰ Ali je Jahve u svojem svetom Hramu: nek' zemlja sva zašuti pred njime!

3

¹ Molitva. Od proroka Habakuka. Na način tužbalice.

² Jahve, čuo sam za slavu tvoju, Jahve, tvoje mi djelo ulijeva jezu! Ponovi ga u naše vrijeme! Otkrij ga u naše vrijeme! U gnjevu se svojem smilovanja sjeti!

³ Bog stiže iz Temana, a Svetac s planine Parana! Veličanstvo njegovo zastire nebesa, zemlja mu je puna slave.

⁴ Sjaj mu je k'o svjetlost, zrake sijevaju iz njegovih ruku, ondje mu se krije sila.

⁵ Kuga pred njim ide, groznica ga sustopice prati.

⁶ On stane, i zemlja se trese, on pogleda, i dršču narodi. Tad se raspadoše vječne planine, bregovi stari propadoše, njegove su staze od vječnosti.

⁷ Prestrašene vidjeh kušanske šatore, čadore što dršču u zemlji midjanskoj.

⁸ Jahve, planu li tvoj gnjev na rijeke ili jarost tvoja na more te jezdiš na svojim konjima, na pobjedničkim bojnim kolima?

⁹ Otkrivaš svoj luk i otrovnim ga strijelama sitiš. Bujicama rasijecaš tlo,

¹⁰ planine dršću kad te vide, navaljuje oblaka prolom, bezdan diže svoj glas.

¹¹ Sunce uvis diže ruke, mjesec u obitavalištu svojem popostaje, pred blijeskom tvojih strijela, pred blistavim sjajem koplja tvoga.

¹² Jarosno po zemlji koračaš, srdito gaziš narode.

¹³ Iziđe da spasiš narod svoj, da spasiš svog pomazanika; sori vrh kuće bezbožnikove, ogoli joj temelje do stijene.

¹⁴ Kopljima si izbo vođu ratnika njegovih, koji navališe da nas s radošću satru, kao da će potajice proždrijet' ubogoga.

¹⁵ Gaziš po moru s konjima svojim, po pučini silnih voda!

¹⁶ Čuo sam! Sva se moja utroba trese, podrhtavaju mi usne na taj zvuk, trulež prodiše u kosti moje, noge klecaju poda mnom. Počinut ću kada dan tjeskobni svane narodu što nas sad napada.

¹⁷ Jer smokvino drvo neće više cvasti niti će na lozi biti ploda, maslina će uskratiti rod, polja neće donijeti hrane, ovaca će nestati iz tora, u oborima neće biti ni goveda.

¹⁸ Ali ja ću se radovati u Jahvi i kliktat ću u Bogu, svojem Spasitelju.

¹⁹ Jahve, moj Gospod, moja je snaga, on mi daje noge poput košutinih i vodi me na visine. Zborovođi. Na žičanim glazbalima.

Sveta Biblija
The Holy Bible in the Croatian language, translated
by Ivan Šarić Sarajevo

Public Domain

Language: Hrvatski (Croatian)

2019-12-16

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 18 Apr 2025 from source
files dated 31 Aug 2023

814ebc92-1eb7-5ca7-a82b-7435e80342a7